

ה"ט 58401/06/23 - מיכאל אטיטס נגד ציון רוקח, אילנה רוקח

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ה"ט 58401-06-23 אטיטס נ' רוקח ואח'

לפני כבוד השופט רון גולדשטיין
המבקש:
נגד
המשיבים:
1. ציון רוקח
2. אילנה רוקח

החלטה

זוהי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: **החוק**).

ברקע הדברים יצוין כי הצדדים מתגוררים זה לצד זה בשכונת הדר יוסף בתל אביב-יפו, עוד משנת 1976. מטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים בפני עולה כי כבר אז נתגלעו בין הצדדים מחלוקות וסכסוכים שונים בעיקר בקשר עם אופן השימוש בחצר הבניין שבו מתגוררים הצדדים וטענות כאלה ואחרות בדבר פלישה של אחד הצדדים לשטח החצר של משנהו. יוער, כי אין זו הפעם הראשונה שבה נוקט המבקש הליך לפי החוק כנגד המשיב 1 (להלן: **המשיב**), ובעבר ניתנו בבית משפט זה צווים כנגד המשיב, על פי בקשת המבקש, במעמד צד אחד (מבלי שהתקיים דיון במעמד שני הצדדים). מכל מקום לדיון שהתקיים היום התייצבו המבקש ורעייתו, והמשיב, אך המשיבה 2 (להלן: **המשיבה**) לא התייצבה (לטענת המשיב, משום שלא הרגישה טוב ולכן הלה אמר לה שהוא יגיע לדיון לבד; **פרוטוקול**, עמ' 2, ש' 10-9). בבסיס הבקשה טענת המבקש כי לאחרונה עקב סכסוך הנוגע להחלפת צינור בצנרת הבניין, והחלפת הריצוף כפועל יוצא מכך, הטיח בו המבקש דברים כגון "גנב, שקרן, אין לך אלוהים" (**פרוטוקול**, עמ' 1, ש' 24-25). במהלך הדיון שהתקיים לא חזר בו המשיב מדברים אלה וציין כי אמר אמת (**פרוטוקול**, עמ' 2, ש' 24). עוד נטען על ידי המבקש, כלפי המשיבה 2, כי זו אמרה למבקש - על רקע הסכסוך הנוגע להחלפת הצנרת והריצוף שמעליה, כי "ביום ראשון יישפך דם".

שקלתי את טענות הצדדים וראיתי לדחות את הבקשה.

מושכלות יסוד הן כי לא כל סכסוך בין שכנים עולה כדי הטרדה מאיימת באופן המצדיק מתן צו לפי החוק. לעניין זה אבהיר, כי סעיף 2(א) לחוק, אשר מגדיר מהי הטרדה מאיימת, קובע כי "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב

ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". בהקשר זה חשוב לציין, כי המושג "הטרדה מאיימת" הוגדר בהצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001 (הצ"ח 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.2001), באופן הבא: "המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'stalking' מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעות בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד"; וכן: "הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה".

במקרה דנן ולאחר שהתרשמתי במישרין מהצדדים שהעידו היום בפניי, אינני סבור כי הוצגה תשתית עובדתית, בדבר התנהלות המשיב, המלמדת על הערכת שלוה מובהקת אשר מקימה חשש מפני הישנות. אף שנראה כי עלה בידי המבקש להראות, במאזן הסתברויות, כי המשיב הטיח בו דברים קשים, התרשמתי כי האירוע מושא הבקשה אינו משקף התנהלות **מאיימת** חוזרת ונשנית וכי לאמיתו של דבר הסכסוך בין הצדדים הינו בקשר עם השימוש בשטחים השונים של הבניין שבו מתגוררים הצדדים בשכנות. בהקשר זה חשוב להדגיש כי מגמת בתי המשפט היא כי יש להיזהר שלא להפוך את החוק למניעת הטרדה מאיימת לתחליף לבירור טענות שנכון לברר אותן בהליכים אזרחיים רגילים (ראו למשל, ה"ט (שלום - תל אביב-יפו) 33675-06-17 **אברמציב נ' דלבריאן** (18.6.2017)).

אשר לטענות כלפי הדברים שהטיחה המשיבה במבקש (בדבר "דם שיישפך"), הרי שאמירה כגון זו הינה אכן חמורה יותר מן האמירות שיוחסו למשיב, ויש בה יסוד של איום, והעובדה שהמשיבה לא התייצבה לדין - בעצמה - מצדיקה את קבלת גרסת המבקש בהקשר זה (ויצוין כי המשיב נשאל על-ידי בית המשפט במהלך הדיון האם שמע את הדברים והשיב: "אני לא שמעתי שאשתי אמרה שיישפך דם" (**פרוטוקול**, עמ' 2, ש' 30)). ברם, משלא נטען כלפי המשיבה כי מדובר בהתנהלות חוזרת ונשנית, כי אם באירוע חד-פעמי, לפחות מן העת האחרונה, כי אז לא ראיתי הצדקה למתן צו, אך יובהר כי ככל שיסבור המבקש כי המשיבה ממשיכה להטיח בו דברי איומים כי אז הוא יוכל לעתור פעם נוספת למתן צו לפי החוק וככל שתוגש בקשה כזו היא תיבחן על יסוד התשתית העובדתית העדכנית ועל יסוד הבחינה האם אכן עלה בידי המבקש להצביע על התנהלות מאיימת חוזרת ונשנית.

מכל מקום, ככל שהדברים נוגעים למשיבה, לא ראיתי ליתן לעת הזו צו, משלא נטען וממילא לא הוכח - כלפיה - כי מדובר בדפוס התנהלות מאיים חוזר ונשנה.

ככפוף לאמור לעיל, הבקשה נדחית אפוא.

המזכירות תסגור את התיק ותמציא את ההחלטה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, בהעדר הצדדים.